

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177

PODUREDNIŠTVO

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija Lir 19.000

Letna inozemstvo Lir. 30.000

Letna inozemstvo, USA dol. 28

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXIV. - Štev. 1 (1685)

Gorica - četrtek, 7. januarja 1982 - Trst

Posamezna številka Lir 400

Z družino za ljubezen in življenje

Če se le malce ozremo okoli po širnem svetu in prisluhnemo besedam cerkvenih voditeljev, takoj opazimo, da zelo veliko skrbi posvečajo problemom sodobne družine — v prvi vrsti seveda krščanske družine, in to od sv. očeta, prek škofovskih sinod in konferenc do posameznih škofov in do zadnjega župnika.

Vprašujemo se, kaj moramo narediti, da bodo družine res krščanske in da se bodo v svojem življenju in pri svojem ravnanju držale božjih zakonov in tako osrečevale sebe in druge. Vsi so mnenja, da krščanska družina doživlja globoko krizo in da je marsikaj takega, kar se je zdelo sveto v vsaki družini, že v marsičem razpadlo ali odpovedalo. Vprašujemo se za skrbljeni, odkod izhaja ta kriza in kakšen razkroj je že povzročila.

Pomislimo samo na nekatere moderne pojave kot so odklanjanje cerkvene proke, skupno življenje brez poročnega lista, razporka, beg pred otroki (danes govorimo o splavu), zakon na preizkušnjo, pomanjkanje najosnovnejšega znanja za graditev zakonske in družinske ljubezni, za pouk in vzgojo otrok (za krščanski nauk in vzgojo), okoliščine, v katerih se je znašla danes družina pod pritiskom javnega mnenja in v vrvežu za napredek in blagostanje.

POSEBEN DOKUMENT TRZASKE ŠKOFIJE

Tudi v tržaški škofiji se je o tem veliko govorilo. Izdan je bil po vestnem študiju poseben dokument z naslovom »Z družino za ljubezen in življenje«, ki raziskuje ta vprašanja in daje nekaj zelo pomembnih nasvetov in napotkov za izvedbo pastoralnega načrta v prihodnjih desetih letih. Gre predvsem za družino.

V tej daljši razpravi je govor o zakonu in o važnosti evangelizacije in kateheze v družini in za družino ter o pripravi na pravilno zakonsko in družinsko življenje. Nadalje je govor o zakramentu svetega zakona, ki je sklenjen v Cerkev, in o važnosti ter potrebi bogočastja v življenju zakoncev, staršev in otrok. Zelo se poudarja, da je krščanski zakon pričevanje v življenju vseh skupnosti. Poseben poudarek je posvečen varstvu otroškega življenja in vsem tistim sredstvom, ki to omogočajo; med te štejemo tudi zakonske in družinske posvetovalnice, ki se v svojih nasvetih in pomoči držijo krščanskih načel.

Pastoralni načrt za družino je izdelan za daljšo dobo in ima zato nekaj predlogov, ki jih je treba čimprej izvršiti in nekaj predlogov, ki jih bo mogoče izvesti le po daljšem času in večjem vztrajnem trudu.

Okrepiti je treba neposredno pripravo na zakon s petimi ali šestimi srečanji. Ta srečanja, za katera so odgovorni župniki, naj imajo organsko enoto in naj obsegajo razgovor o svetem pismu, teoloških resnicah in moralnih načelih ter o duhovnosti zakoncev in staršev. Za ta srečanja poskrbijo posamezne župnije ali pa se lahko vršijo za več župnij skupaj. Primerno bi bilo, če bi mladi ljudje, ki se bodo poročili, imeli daljšo pripravo na ta korak in na vse, kar takemu koraku sledi. Ta priprava teži k oznanjevanju, uči, vzgaja in predlaga življenjske izkušnje. Skrbeti je treba, da se zakonci in starši vedno bolj vključujejo v cerkveno skupnost, kjer bodo lahko pomagali pri evangelizaciji za zakrament svetega zakona, družino in ljubezen med zakonci. Posebno pozornost — morda kot na novo odkrito vrednoto — je treba posvetiti vsakoletnemu prazniku družine, poroki pred celotno župnijsko skupnostjo, praznovanju obletnice poroke (25- ali 50-letnice) prav tako pred župnijsko skupnostjo. Zakonci naj bodo prisotni v vseh pastoralnih svetlih in v skupinah zakonske duhovnosti, ker tako lahko vidno izpričujejo svojo pripadnost in svoje izkušnje.

V tej zvezi bo treba razložiti in ovrednotiti zadnjo papeževo spodbudo (22. nov. 1981), ki govori prav o vprašanjih zakona in družine. Gospod škof želi, da bi v do glednem času pripravili v škofiji škofijsko zborovanje o dušnem pastirstvu za družino.

V dušnem pastirstvu za družino in po družinah naj se posveča posebna skrb tem vprašanjem: kateheza — starši so prvi vzgojitelji za vero svojih otrok; bogočastje — molitev v družini in molitev družine sta bistveni prvini krščanskega življenja v zakonu in v družini; služenje — cerkvena skupnost in posamezne zakonske dvojice naj se v prvi vrsti zavzamejo za mlade, ostarele zakonce mešanih zakonov, zakonce, ki so v težavah, za prisotnost zakoncev in staršev v raznih oblikah civilnega življenja.

LOJZE SKERL

Novi deželni zakon za kulturo

O novem deželnem zakonu za kulturne dejavnosti, ki ga je dežela izglasovala na začetku jeseni in je stopil takoj v veljavo, nismo doslej pisali. Zakon se nam je v resnici zdel od vsega začetka dober in sprejemljiv, vprašanje je bila le njegova aplikacija in izvajanje. Ta pa nas ne more zadovoljiti, vsaj sodeč po reakciji naših društev in krovnih organizacij, ki so bile deležne le drobtinice od precejšnjega sklada, ki ga je dežela razdelila med razne kulturne ustanove in organizacije.

Tako so tržaško gledališče Verdi, obe stalni gledališči v Trstu in še nekatere »primarne organizacije« pobrale od nakazanih sredstev več kot milijardo lir, drugim organizacijam, med katera spadajo tudi naša društva, pa deželni odbor ni nakazal več kot drobtinice ali pa jih je v celoti prepustil pokrajinskim upravam, katerim novi zakon daje možnost, da same razdeljujejo sredstva za kulturne dejavnosti.

Ta sredstva pa, kot smo zvedeli od pokrajinskih uprav, so tako majhna, da je pokrajinska uprava v velikih težavah, kako jih porazdeliti. Samo tržaška pokrajinska uprava je npr. namesto zahtevane milijarde lir prejela od dežele v ta namen samo 100 milijonov lir. Obe naši osrednji organizaciji tako Zveza slovenske katoliške prosvete v Gorici kot Slovenska prosveta v Trstu, ki opravljata zelo važno kulturno poslanstvo med našim ljudstvom in vzdržujeta s svojimi skromnimi lastnimi finančnimi sredstvi ogromen kulturni aparat predvsem s lastnim zastojnim delom, sta bili tokrat s strani deželne odbora kaznovani. Smo namreč na začetku leta in odbora obeh krovnih organizacij še ne ve, sta, kako bosta lahko uresničila svoje programe za to leto. Podpora namreč mora priti še za lani.

Deželna uprava žal kaže tokrat prvič od njene ustanovitve veliko nerazumevanje za poseben način kulturnega dela med Slovenci v Italiji. Naše kulturne potrebe so namreč točno iste kot potrebe večinskega naroda, stanejo enako, le dohodki so zaradi manjšega števila uporabnikov veliko manjši. Upamo, da bodo odgovorne oblasti svoje sklepe pregledale in se z našimi kulturnimi delavci posvetovale preden pride do okrnitve nekaterih pomembnih kulturnih pobud in načrtov.

Znanstveni center na Krasu in Slovenci

Pokrajinski svet SSK v Trstu je na svoji seji 17. decembra razpravljal o varianti 30 urbanističnega načrta tržaške občine za namestitve Centra za znanstvene raziskave. Gre za ogromno področje okrog 150 hektarjev med Bani in Padričami, ki bo tako spet odvzeto slovenski narodnostni skupnosti v imenu nekega »napredka«, s kakršnim imamo ves povojni čas slabe izkušnje. V zvezi s tem je pokrajinski svet SSK ugotovil:

1. da je površina področja za Center nesorazmerna z dejanskimi potrebami takšne znanstvene ustanove.

2. Center je bil prvotno zamišljen kot dopolnilo k mešani prosti industrijski coni na meji, ki je, kot vse kaže, na Krasu ne

Papež in državniki ob novem letu

V zahodnem svetu so ljudje kot običajno prihod novega leta pričakovali ob obložnih mizah, v zabavi, v prešernem veselju. Na evropskem Vzhodu je bilo tega dosti manj, na Poljskem je bil prihod novega leta naravnost turoben. V to razpoloženje so kot plat zvona udarile papeževe besede in misli raznih državnikov za novo leto.

PAPEŽEVO OPOZORILO

Sv. oče Janez Pavel II. je na novoletni dan ob mednarodnem Dnevu miru opravil sv. mašo v baziliki sv. Petra in v govoru omenil uničevalne posledice morebitne je-

drske vojne. Prebral je nekaj odlomkov iz dokumenta, ki so ga pred božičem zastopniki Papeške akademije znanosti izročili Reaganu, predsedniku generalne skupščine Združenih narodov, Thacherjevi, Mitterrandu in Brežnjevu. Vso svetovno javnost je opozoril, da bo jedrski spopad povzročil ne samo smrt, temveč tudi bolezen in trpljenje za ogromno število ljudi, ki bi spopad preživeli. Za več dni ne bi mogel iti nihče iz poslopij ne da bi tvegali smrtonosno žarčenje. To bi vplivalo tudi na človeški plod v času dozorevanja in v možganih bi prišlo do nepopravljivih okvar. Povečalo bi se število rakastih obolenj, motnje v poedovanju se bi prenašale iz roda v rod, če bi to vojno človeštvo sploh preživelo. Vse to vodi do enega samega sklepa: do take vojne ne sme priti.

PREDSEDNIK PERTINI

Poglavar italijanske republike je bil kot običajno zelo jasn, »brez dlake na jeziku«, kot pravimo. Najprej je spregovoril o mednarodnih vprašanjih, nato pa o domačih razmerah.

Glede Poljske je dejal: »Mi protestiramo, protestiramo kot svobodni ljudje, kot ljudje, ki so dolžni braniti državljanske in človekove pravice vseh narodov, tudi poljskega. Mi, ki smo v mladih letih s tolikšnim upanjem pozdravili oktobrsko revolucijo, moramo danes ugotoviti, da so mnogi od teh upov za nas ugasnili. In to nas zelo žalosti.«

»Zaskrbljeni smo«, je nadaljeval Pertini, »za dogajanje v Afganistanu. Mi, ki smo se kot partizani borili proti nacistom in fašistom za svobodo, ne moremo ostati brezbrizni ob boju Afganistancem proti tujemu okupatorju. Prav tako smo zaskrbljeni zaradi dogajanja na Bližnjem vzhodu. Irak in Iran bijeta neumno in nesmiselno vojno, Izrael pa zaseda tuja ozemlja. Tudi Palestinci imajo pravico do svoje domovine, sicer tam nikoli ne bo miru. Majhen tamkajšnji požar bi lahko vžgal iskro tretje svetovne vojne, to pa bi bilo konec človeštva.«

Pertini je nadalje obsodil proizvodnjo smrtonosnega orožja. Zakaj ne gredo raje tolikšne milijarde denarja, zanj potrošene za boj proti lakoti in svetu? »Sedaj, ko vam govorim, umirajo tisoči in tisoči otrok po svetu zaradi pomanjkanja hrane. V letu 1980 jih je zaradi tega umrlo 18 milijonov. Ta pomor nedolžnih bremen vest vseh državnikov, tudi moja.«

Pri obravnavanju notranjega položaja se je Pertini ustavil pri terorizmu in ponovil, da ima italijansko nasilje mednarodne korenine. Glede framasonke lože P-2 je dejal: »Namen te lože je bila protiučustvena dejavnost, delovanje proti demokraciji in državi. Tisti, ki so bili v njej vključeni,

Silvestrov večer sv. očeta

Sv. oče je preživel Silvestrov večer v hiši vrhovnega vodstva jezuitskega reda v Rimu. Zvečer je najprej opravil zahvalno pobožnost v jezuitski cerkvi, potem se je redovnikom pridružil pri večerji. Obiskal je tudi bolnega vrhovnega predstojnika jezuitskega reda 74-letnega p. Pedra Arrupeja, ki ga je 7. avgusta 1981 zadela možganska kap ob povratku z obiska na Filipinih.

Papež je sprejel škofo Treh Benečij

V ponedeljek 4. januarja je sv. oče sprejel posamično na poročanje in razgovor vse škofo iz področja Treh Benečij, med njimi goriškega in videmskega nadškofa. Tržaški škof Bellomi je bil tistega dne zadržan; papež ga je sprejel naslednj dan. Nato je sv. oče spregovoril vsem škofom s tega področja. Sprejem se je zaključil s skupnim kosilom.

■ Rdeče brigade so znova pokazale svojo drznost in akcijsko sposobnost. Na svojevrsten način so osvobodile iz ženske kaznilnice v Rovigu štiri teroriste, ki so bile tam zaprte. Med njimi je bila tudi Susanna Ronconi, ena najbolj drznih privrženecv teroristične organizacije »Prima linea«. Rdeči brigadisti so svoje tovarišice osvobodili tako, da so avtomobil, v katerem je bil eksploziv, usmerili proti zidu jetnišnice. Eksplozija je naredila v zidu veliko odprtino. Skozi njo so nato ušle štiri teroristke, ki so se prav tedaj nahajale na drugi strani na prostem zraku. Očividno je, da so bile na naklep pripravljene. Vse je steklo po načrtu, za varnostne organe pa pomeni ta podvig novo moralno klofuto, ki je še večja, saj je ob eksploziji eden mimoidočih izgubil življenje, 6 oseb pa je bilo ranjenih.

■ V svoji pridigi za Novo leto je nadškof Arturo Rivera y Damas podal pretresljivo poročilo o političnem nasilju v prvih 11 mesecih leta 1981 v srednjeameriški državi El Salvador. Po njegovih podatkih je bilo ubitih 11.723 oseb, izginilo pa jih je 1.808. Največ žrtev je med kmečkim prebivalstvom.

morajo biti brez priznana odstopanja. Zadnje svoje besede je predsednik naslovil na mladino. Naj si prizadeva za boljše življenje, a nikoli z nasiljem, kajti tudi takrat, ko je bilo nasilje potrebno za vzvišene cilje, je vedno pustilo grenkobo v ustih.

TREBA BO SPREMENTITI SPORAZUM IZ JALTE

Predsednik francoske republike Mitterrand je v svoji novoletni poslanici med drugim poudaril, da sporazum iz Jalte, ko so si leta 1945 velesile razdelile Evropo in na katerega se sovjetski voditelji tudi glede Poljske nenehno sklicujejo, nujno potrebuje ponovnega razpravljanja, saj so se razmere od tedaj zelo spremenile. Sovjetsko sklicevanje na Jalto glede Poljske je neumestno, saj sovjetska vlada ni upoštevala dogovora, da mora priti na Poljskem do svobodnih volitev. Mitterrand je tudi pozval voditelje Poljske, naj ukinejo izredno stanje in obnovijo demokratične svoboščine.

OBLJUBE POLJSKEGA DRŽAVNEGA POGLARJA

Predsednik poljske republike Jablonski pa je v svoji novoletni poslanici pozval Poljake, naj v letu 1982 odpravijo nasprotja in obljubil, da ko se bo vrnila »splošna demokracija«, ne bodo odpravili reform in dosežkov v zadnjih 16 mesecih. Ustanovljena naj bi bila »fronta narodne enotnosti«, v kateri naj bi bilo poleg partije mesta tudi za Cerkev, verske organizacije, sindikate in druga samostojna združenja.

Medtem pa severnoameriška vlada, ki dolži Sovjetsko zvezo za dejanskega krivca sedanjega položaja na Poljskem že prehaja k izvedbi Reaganovih ukrepov zoper poljski režim in SZ. Reagan je namreč razveljavil nekatera dovoljenja za izvoz ameriške tehnologije v SZ, ne bosta obnovljeni pogodbi o pristajanju sovjetskih letal na ameriških letališčih in ureditvi plovbe med ZDA in SZ, začasno se ustavi dobava žita SZ po sporazumih, ki veljajo za leto 1983, ostane pa v veljavi sporazum o dobavi žita za tekoče leto.

Reaganovi ukrepi pa niso našli prave podpore pri zahodnih evropskih zveznikih. Zlasti Zah. Nemčija stoji na stališču, da se s temi ukrepi ne pomaga poljskemu ljudstvu. Sovjetska zveza pa je naravno sprožila veliko gonjo proti »ameriškem grobemu vmešavanju v poljske notranje zadeve«.

Sv. oče je na novega leta dan pri opoldanskem nagovoru ponovil: »Gospod naj reši Poljsko nasilja! Molite za mojo domovino, kajti gre za zadevo, ki ni pomembna samo za neko državo, ampak za zgodovino vsega človeštva.«

V Rimu je umrl kardinal Šeper

Predzadnji dan starega leta je umrl v Rimu kardinal Franjo Šeper, še pred kratkim prefekt Kongregacije za verski nauk. Pogrebno mašo je ob somaševanju 21 kardinalov opravil v soboto 2. januarja v ba-

ziliki sv. Petra sam sv. oče, ki je v govoru očrtal lik tega cerkvenega dostojanstvenika. Truplo pokojnega kardinala so nato prepeljali v Zagreb, kjer je bil pokopan v tork 5. januarja.

Franjo Šeper se je rodil leta 1905 v Osijeku. Njegov oče je bil krojač. Družina se je nato preselila v Zagreb. Bogoslovne študije je opravil v Rimu. Duhovnik je postal leta 1930, za škofa pa je bil posvečen leta 1954, v času ko je bil nadškof Stepinac, kateremu je pred sojenjem vdano služil kot osebni tajnik, v zaporu. Po Stepinčevi smrti leta 1960 je postal redni zagrebški nadškof, leta 1965 kardinal, tri leta nato pa ga je papež Pavel VI. poklical v Rim, da prevzame vodstvo Kongregacije za verski nauk, ki je z odstopom kardinala Ottavianija bilo prosto.

Kardinalski zbor šteje po Šeperjevi smrti 124 članov in še enega, katerega ime si je Janez Pavel II. v konzistoriju 30. junija 1979 pridržal zase. Toda od teh kardinalov ima trenutno le 109 volivno pravico. Ostali so stari nad 80 let in po odločbi Pavla VI. iz leta 1970 ne morejo več voliti novega papeža.

Škof Juraj Dobrila

Istrski Hrvatje bodo letos slovesno praznovali stoletnico smrti škofa Juraja Dobrila, apostola Istre, ki je umrl v Trstu 13. januarja 1882 in je pokopan na pokopališču pri Sv. Ani.

Juraj Dobrila se je rodil na Velom Jenju pri Tinjanu v Istri. Šolal se je v Tinjanu, Pazinu, Karlovcu, Gorici in na Dunaju, kjer je postal doktor bogoslovja. V

mašnika je bil posvečen v Trstu 11. sept. 1837. Najprej je služboval v Munihi in v Hrušici; dokončal je teološke študije na Dunaju; vrnil se je v Trst, kjer je 16 let vršil razne službe: kaplan pri Novem sv. Antonu, ravnatelj semenišča, katehet in profesor, kanonik in stolni župnik pri Sv. Justu. Leta 1857 je bil imenovan za poreško-puljskega škofa. Udeležil se je prvega vatičanskega koncila in na koncilu podprl sošolca in prijatelja škofa Strossmayerja, a je pozneje sprejel koncilске zaključke. Leta 1875 je postal tržaško-koprski škof.

Težko je v kratkih stavkih povedati, kaj vse je škof Dobrila naredil za Istro, saj je bil nekaj let tudi poslanec na Dunaju. Bil je velik rodoljub in je vedno neustrahovano nastopal za svoje ljudi in za njihov napredek. Kot kmečki sin je zastavljal vse svoje moči, da zapuščen ljudstvo v Istri versko, narodno in gospodarsko dvigne.

Sestavil je molitvenik »Oče, buđi volja tvoja«, ki je do leta 1964 doživel 17 izdaj. Ta molitvenik je postal med Hrvatmi »narodna čitanka«, iz katere so se otroci učili branja in molitve. Nadvse si je prizadeval, da bi vzgojil čim več narodno zavednih duhovnikov in laikov. Sam je ustanovil 80 štipendij, nekaj tudi za slovenske dijake.

Ob stoletnici smrti škofa Dobrila moramo žal ugotoviti, da smo pozabili na stoletnico smrti njegovega predhodnika na tržaškem škofijskem sedežu — Slovenca Jerneja Legata, ki je umrl v Trstu 12. februarja 1875. - L. Š.

OD TEDNA DO TEDNA

■ Zunanji ministri Evropske gospodarske skupnosti so se sestali v Bruslju ter zavzeli skupno stališče do dogodkov na Poljskem. Sklenili so, da zaenkrat ne bodo izvajali gospodarskih sankcij, ki jih je že podvzela severnoameriška vlada. Omejili so se le na poziv poljskim oblastem, naj odpravijo obsedno stanje, izpustijo zaprte na svobodo ter obnovijo pogovore s sindikatom Solidarnost in Cerkvijo.

■ V Gaskonskem zalivu blizu francoskega pristanišča Brest se je potopila italijanska trgovska ladja »Marina di Equas«. Postala je žrtev silnega viharja, ki je divjal na tistem področju. Vsa posadka, 30 mornarjev, je pri tem izgubila življenje. Mornarji so bili doma iz okolice Sorrenta in Neaplja. Zanje je opravil mašo zadušnico nadškof iz Sorrenta msgr. Zama v baziliki sv. Mihaela nadangela v kraju Piano di Sorrento.

■ Podpredsednik poljske vlade Rakowski je pretekli teden obiskal zahodnonemško prestolnico Bonn in se tam sestal z zunanjim ministrom Genscherjem. Znano je, da smatra zahodnonemška vlada sankcije zoper poljski režim za neumestne. Tako je našel Rakowski kar precejšnje razumevanje za sedanje stanje na Poljskem. Med drugim je dejal, da na Poljskem ni vojaške diktature ker da tako vlada kot parlament delujeta naprej. V Varšavi pa se je general Jaruzelski sestal z vsemi veleposlaniki držav EGS in jih informiral o položaju v državi ter o vladnih načrtih. Sedanje oblasti naj bi bile pripravljene obnoviti svobodno in reforme, ki so bile preklicane z razglasitvijo obsednega stanja, vendar z nekimi omejitvami, da se tako prepreči nevarnost anarhije v gospodarstvu.

Bralci pišejo

»Katoliškemu glasu« ob novem letu

Ves čas izhajanja je list ostal zvest idealom svojih katoliških naročnikov.

Gledam npr. številko z dne 3. decembra letos. Samo naš časopis je znal tako jasno povedati resnico o disidentstvu v Sloveniji in o Kočbeku, ki ga ne moremo presojati ločeno kot pisatelja, kulturnika in politika. Čeprav je pok. Kočbek po zaslugi nekaterih odločnih Tržačanov povedal resnico o slovenski tragediji iz leta 1945, vsekakor svetlega naslova »slovenski Saharov« ne zasluži. To je dobro poudaril Katoliški glas, ki prav tako v isti številki jasno pove naše stališče do Doma s katoliško idejo in do Doma z marksistično miselnostjo.

Kar nam je Katoliški glas kratko in jasno razložil o Kočbeku in o Domovih, isto bi lahko po svoje prispeval tudi tržaški radio. Toda zgodilo se je prav nasprotno. V četrtek 3. decembra letos se je dopisnik v kulturni kroniki spotaknil ob decembrsko »Našo luč« (to je mesečnik za Slovence v tujini, izhaja pa v Celovcu); rekel je, da bi lahko bila decembrska »Naša luč« mnogo boljša, če ne bi prinesla članka o Kočbeku kakor da smo sedaj še v letu 1945. V isti oddaji 3. decembra se je dopisnik z začudenjem ustavil tudi ob izrednih dogodkih v Hercegovini. Kroničar je povedal, da prevoda iz lista »Der Spiegel« ni mogoče preveriti.

S tem pa nikakor nečemo reči, da Katoliškemu glasu nikdar ne spodrsne in da se mu v kakšni nepotrebnih polemiki vse do konca posreči. Želim povedati le to, da je Katoliški glas zdravo idejno vodilo za vse primorske Slovence dobre volje. V 33. letih življenja mu ne moremo očitati nobene hotene zmote in stranpoti na idejnem področju.

Zato našemu listu ob vstopu v 34. leto izhajanja v imenu mnogih vseh priznanje in globoka zahvala! Občudovalec

»UKVE« št. 2

Malo pred božičnimi prazniki je izšla 2. številka VII. letnika župnijskega vestnika »Ukve«, ki prinaša članke in poročila tako v slovensčini kot italijanščini. Obširno je omenjen zaključni koncert revije »Primorska poje 1981« na Trbižu. Sledi kronika iz dogajanja v Ukvah od januarja do septembra 1981. Alessandro Oman poroča o odprtju novega gasilskega doma v Ukvah. Dodan je govor načelnika tamkajšnje gasilske čete Janeza Kandutha ob isti priložnosti. Salvatore Venosi opiše II. bratsko srečanje na Sv. Višarjah 16. avgusta lani. Polemičen je članek o načrtih za turistični razvoj gore Kuk, ki bo v škodo ukljanskega občestva. Župnik Ivo Miklavc iz Ankarana prosi za pomoč pri gradnji nove župnijske cerkve.

Mesec za katoliški tisk

NAŠA SOODGOVORNOST

Navadili smo se, da so nekatera sredstva družbenega obveščanja postala naši življenjski sopotniki in spremljevalci. Le malo družin je brez televizijskega ali radijskega sprejemnika, skoro vsaka hiša ima naročen kakšen časnik ali revijo. Vse to je neopazno prešlo v naš način življenja. Navadili smo se sprejemati, o tem, kaj sprejemamo, pa navadno ne razmišljamo. Zato se z lahkoto pojavljajo med nami časopisi in revije, ki nam počasi hromijo moralni čut, ugašajo verskega duha in navajajo v potrošništvo. In se pri tem niti ne zavedamo, da je naša odgovornost, kakšen tisk prihaja k nam, velika pred Bogom, Cerkvijo in vestjo.

Ko se namreč kristjan odloči za neki časnik in ga naroči, se na neki način zaupa tistim, ki ga sestavljajo, vanj pišejo in ga izdajajo. S tem pa se izpostavi vsem posledicam, ki jih bo imelo branje takega časnika za njegovo življenje. Kristjan prav gotovo ne bi smel dovoliti, da mu miselnost krojijo ljudje, ki so daleč od Cerkve, ki izpovedujejo marksistično miselnost, ki se zavzemajo za od Boga prepovedane stvari kot so npr. splav, razporeka in podobno, ki proslavljajo spolno izživiljanje in navajajo k uživanju brez kake odgovornosti do drugih.

Pa še za nekaj gre pri vsem tem. Ko se kristjani odločajo za uporabo tega ali onega časopisa, na neki način glasujemo zanj. S tem, da mu dovolimo, da prihaja pod našo streho, posredno tudi izjavljamo, da nam je vsebina lista po volji in da se z njo strinjamo. Saj če se ne bi strinjali, bi gotovo listu pokazali vrata in ga ne naročili. Vsak novi naročnik pomeni za urednike in lastnike lista priznanje za njihovo usmerjenost, ideološko, moralno, narodnostno, politično, vsaka odpoved listu pa našo nezaupnico.

Naročniki imajo v svojih rokah moč, ki se je ne zavedajo. Od njih je odvisno izhajanje listov, časnikov in revij. Brez denarja nobeno sredstvo javnega obveščanja ne more obstajati. In denar listi pričakujejo od svojih bralcev. Tudi naš katoliški tisk zavisi prav od redno plačane naročnine in prispevkov v tiskovni sklad. Kadar smo torej naročeni na katoliški tisk, zanj glasujemo, ga ohranjamo pri življenju in posredno zavračamo tisti tisk, ki je v opreki s krščanskimi načeli. Je to naša velika dolžnost, je to naša odgovornost, ki se ji ne moremo izogniti, ker nas veže v vesti.

V mesecu katoliškega tiska na to ponovno pomislimo in napravimo temu primerne zaključke. In ti naj bodo: vsak član naše družine naj bi imel sebi primerno in potrebno versko in katoliško publikacijo! - ak

Mladika št. 10

Za božične praznike je izšla 10. številka XXV. letnika revije »Mladika«. Uvodno misel »Božična noč« je napisal Aleksander Mužina. Božično razpoloženje je tudi v noveli Saše Martelanca »Zlata očala«. Prav tako sta božično uglašeni pesmi Marije Rus »Božič 1980« in Vladimira Kosa »Morda mi kdo lahko pove nočoj...« Pisatelj Alojz Rebula pa je na prošnjo uredništva za božično misel napisal pesem »Naj se nekaj rodi...«.

Drago Štoka v sestavku »Pred 40 leti so bili ustreljeni« obsodi instrumentaliziranje s strani partije, ko se stalno ponavlja refren »Pinko Tomažič in tovariši« kot da je bil le Tomažič, ker je bil komunist, pravi narodnjak. Drago Štoka je v arhivih pok. dr. Franeta Tončiča pred kratkim našel zapis dr. Lava Čermelja o drugem tržaškem procesu leta 1941, ki ga je dal na razpolago uredništvu »Mladike« in je objavljen v tej številki.

Alojz Rebula odgovarja na vprašanja o svoji novi knjigi »Zeleno izgnanstvo«. Dnevnik beneškoslovenskega duhovnika A. Cuffola obsega čas od 28. januarja do 30. maja 1943. V njem najdemo poročilo o prvem prodoru slovenskih partizanov v Črni vrh in Marsin v Beneški Sloveniji. V rubriki »Pod črto« sta dva kritična zapisa o »slovenskih romanjih v Rimi«, tj. da enotna slovenska delegacija že celo desetletje roma v Rim, da bi vendarle izposlovala globalni zaščitni zakon in »Brnik - Ajaccio« o enodnevnem izletu na Korziko, kjer je 180 ljudi postalo žrtev neke tehnično-trgovske miselnosti.

Ocenjeni sta dve knjizici o slovenističnih vprašanjih, ki ju je izdalo Združenje za slovenistične študije v New Yorku, nadalje učbenik »Človek in čas«, I. del, ki ga je napisal prof. Ivan Artač in knjizica »Resia« izpod peresa Milka Matičetova.

Kljub finančnim težavam, ki jih ima »Mladika« pri izhajanju, so njeni sodelavci odločeni, da jo izdajajo še naprej. Letos bo še posebno težko, ker ji je deželna uprava odtegnila pomoč. Ne sme nam biti zato vseeno, če »Mladika« usahne in umolkne. V letu 1982 bo letoletna naročnina 8.000 lir, posamezna številka pa 1.000 lir. Prav bi bilo, da bralci in naročniki velikodušno prispevajo v tiskovni sklad revije in ji tako lajšajo primanjkljaj, ki ga ima z vsako številko. - jk

Bilo je nekoč Štefanovanje ...

Dvorana diskoteke Rendez-vous. Sobotni večer. Kot običajno. Na vratih napis »Esaurito«. Nemogoče, saj Goričani ne zahajajo mnogo v tole diskoteko.

Pri blagajni običajni obraz. »Buona sera. Quanti biglietti, prego?« Na stenah plakati prihodnjih prireditvev, ansambel »Le Cinque Stagioni«, luči je vedno manj.

Prerivam se med množico mladih, skoraj otročjih obrazov. Čudno je res, tokrat, po navadi nas je zelo malo...

Iz teme utripajo luči vseh barv in mi le občasno prikazuje oblike, zdaj v naravnih, zdaj v plavi, zdaj v rdeči svetlobi. Vtis imam, da sem nekatere že videl.

Ritem mi tolče v ušesa, vedno enakomeren, pesmi se pretlvajo druga v drugo, brez prestanka, melodija se izgublja, ostaja ritem, natolkovanje, razbijanje.

Isti ritem v ušesih, isti ritem v očeh.

Na sredi dvorane, kjer je bobnanje najbolj neusmiljeno, se giblje natrpano število plesalcev. Tam dvignjene roke, tam kroženje s kolki, tam divje skakanje, tam ravnodušno prestopanje z noge na nogo. Ritem me prevzame, luči me omamljajo. Tudi sam stojim sredi plesišča, obrabi so vseh barv, spola se ne loči, vsi smo zvezani v krčeviti objem bitja. Ni važno, če ne znaš plesati, saj plešejo luči namesto tebe.

Pesmi so običajne, nekatere sem že slišal po radiu. Mislim, da je tudi kakšna italijanska vmes.

Zdaj pa zdaj nekdo po mikrofonu vabi na »Festa del Ceppo«.

Na mah utihne frenetično natolkovanje, atmosfera se pokvari, življi, iz ozadja se zaslišijo bojeji in precej improvizirani akordi ansambla »Le Cinque Stagioni«.

Truden se vržem na fotelj, okoli mene zaspani obrabi, natakarku izročim vstopnico, kjer piše: »Buono per una consumazione«, pa mi servira nekaj Aleksander.

Ne, saj ni mogoče, zdelo se mi je, da sem zaslišal eno Avenikovih. Prislulnem, res je, pa še ena, in še ena. Tega pa res ne razumem. Pa bodo rekli, da Gorica ni mittelevropska.

V brate Avenike znova vseka ritem, in spet valovi množica pod lučmi. Tako je bolj naravno.

Zopet se ustavi nabijanje, in zdaj se mi čisto razločno zazdi, da nekdo po zvočniku govori slovensko. Ni ga sicer slišati tako dobro kot prej Italijana, pa vendar govori po naše. Loterija, ali nekaj podobnega. Kam sem potemtakem zašel?

Sele v garderobi dobim pojasnilo: »To je Štefanovanje. Nismo dobili prostora drugje.«

**NEDELJA
za KATOLIŠKI TISK
NA GORIŠKEM
IN TRŽAŠKEM
BO 31. JANUARJA.
TISTI DAN
SE BO PRI
SLOVENSKIH
SLUŽBAH BOŽIJIH
NABIRALO ZA
KATOLIŠKI TISK.
VELIKODUŠNO DARUJMO!**

Pisatelj Alojz Rebula v Gorici

Pred božičem je SKPD »M. Filej« privedilo srečanje s pisateljem Alojzom Rebulom ob izidu njegove knjige *Zeleno izgnanstvo*. Večer je bil 17. decembra v Katoliškem domu v Gorici in je privabil veliko ljubiteljev slovenske besede. Tako srečanja so redka in dragocena, je v pozdravnem nagovoru dejala Ljubka Šorli. Njenim besedam je sledil nastop zbora »L. Bratuž« v ženski zasedbi, ki je pod vodstvom Franke Žgavec zapel dve pesmi. Nato je spregovoril Saša Martelanc, ki je najnovejši Rebulovo delo predstavil že na podobnem večeru v Trstu. Govorilo o delu, kakršno je Zeleno izgnanstvo Alojza Rebule, ni lahka stvar. Saša Martelanc je to storil z zavzetostjo, z veliko prodornostjo in z občutljivostjo estetata. Navajamo nekaj njegovih misli.

»Avtor religioznega razmišljanja *Smer Nova zemlja* se vrača k svoji veliki ljubezni tudi do te zemlje, kot je izpovedal v vseh svojih delih... Zeleno izgnanstvo je torej naša življenjska avantura, avantura izgnancev iz raja sicer, a vendar izgnanih v nazadnje čudovito emigracijo. Vse je v tej tragični - lepi emigraciji: ljubezen, lepota, ustvarjalna slá, blešč idej, prijateljstvo, pravičnost. Ali pa vsaj hrepenenje po vsem tem, boj za te dragocenosti, vera v njih vekovito veljavnost ne glede na bežnost našega izgnanstva, ki je samo vmesna postaja med nečim zelenim iz časov na začetku in med nečim še bolj zelenim, dokončno zelenim na koncu časov. Pred kuliso večnosti, ki ostaja stalno prisotna v podtonu, se nam iz Zelenega izgnanstva vsujejo liki, kraji, problemi, meditacije, katerih zemska in torej aktualnost zaživita pred nami konkretno, radoživo, boleče, blizu kljub razdaljam stoletij.«

»Zeleno izgnanstvo ni zgodovinski roman v strogem pomenu besede, je pa točno ambientiran v neki čas, kraj in vzdušje... Fabula takoj pritegne bralca, vendar je to le ogródje. Glavna vrednost romana je nedvomno to, kar je v ogródje vstavljeno. To je izredno bogata snov, sestavljena iz meditacij, iskanja resnic, opazovanja človeških skrivnosti, analiziranja silnic, ki usmerjajo tokove tedanjega sveta. Pri tem se pokaže neka trajna zakonitost, da se večkrat vprašamo, če beremo podoben nekega sveta pred več kot 500 leti ali pa kroniko naših dni in naših krajev. Vsa ta snov, ki jo pisatelj ponuja kot svoje doživetje v primerjanje tujih misli in izkuštev, je v romanu nanesena v najrazličnejših slogovnih in domišljijah plasteh. Zdaj žari iz iskrecnega dialoga, drugič prihaja kot meditacija, tretjič odseva iz kakega opisa.«

Ob sklepu svojega razmišljanja se je Martelanc ustavil pri Rebulovem jeziku. »Kot smo vajeni iz prejšnjih Rebulovih velikih tekstov, je to pravo razkošje... Osebnost me je znova očarala živost naše materinščine, neznanska močnost njene oblikovalnosti s čisto novimi izrazi, ki pa niso kaka avtorjeva ekstravaganca, marveč le izpeljave, logične in zakonite izpeljave, če je večni material v rokah mojstrskega oblikovalca. In obšla me je vedra slutnja,

da tudi Alojz Rebula še ni izčrpal vsega. Iz glave slovenskega jezika bo umetnin še za neskončno število kipov; te glave je toliko, kot je in bo naših bistrih domislic za preživetje, kot je in bo naše ljubezni do polnega in bogatega slovenstva, slovenstva v okviru človečanstva, slovenstva v soju sproščene, ustvarjalne, dobrotne SVOBODE.«

Pisatelj sam je nato izčrpno odgovoril na postavljena vprašanja. Med drugim je orisal življenjsko pot Eneja Silvija Piccolominija, kasnejšega papeža Pija II., ki je v knjigi samo nakazana. Roman se namreč nanaša na škofovo tržaško bivanje (od 10. maja 1448 do 16. januarja 1451), o katerem so viri zelo skopi. Prav zato se je avtor lahko tembolj prepustil svoji domišljiji. Pisatelj je osvetlil tudi marsikatero podrobnost o genezi in oblikovanju dela. S svojimi globokimi mislimi in s svojo izvorno in mojstrsko besedo nas je Alojz Rebula obogatil in nam dal globlje doživetvi svoje umetniško delo. L. B.

Iz Beneške Slovenije

Koncert božičnih pesmi v Bardu

Ze dalj časa je tlela misel, da bi kakšen zbor z Goriškega šel v Benečijo in ponese tamkajšnjim našim rojakom slovenske božične melodije. In misel je postala stvarnost, ki sta ji botrovala prof. Viljem Černo in Združenje cerkvenih pevskih zborov - Gorica. Mešani zbor iz Podgore se je odločil, da žrtvuje eno nedeljo petja v domači cerkvi, čeravno je ta nedelja sovpadala s praznikom sv. Treh kraljev.

Z nekaterimi spremljevalci se je udeležencev nabralo za poln avtobus. Vreme je bilo krasno, kakor naročeno. Zlasti če pomislimo, na kaj vse naletiš v zimskem času v takem kraju in v taki nadmorski višini kot je kraj Bardó (it. Lusévera). Cesta je bila kopna in suha, tako da nas je avtobus brez posebnih težav pripeljal na cilj. Ob 10. uri je bila sv. maša, ki jo je daroval župnik iz sosednje fare, Furlan po rodu, a zelo naklonjen našim ljudem in takim pobudam.

Domačini so z zavzetostjo poslušali naše petje, zlasti ker smo v program vključili nekaj skladb, ki jih tudi sami poznajo iz preteklih časov. Ko je maša končala, se kar niso mogli ločiti od cerkve in mi smo jim zapeli še vrsto božičnih, da je vse izgledalo kot pravi koncert.

Zbrali smo se nato v društvenem domu, kjer nas je čakala zakuska in se je razvila vesela družabnost, ki se je zaključila z željo od strani vaščanov, da bi se ta gostovanja nadaljevala vsaj nekajkrat na leto in pomagala buditi s silo zatrta čustva naših ljudi v teh težko prizadetih krajih na skrajnem zahodnem koncu slovenskega narodnostnega prostora.

Za mešani zbor iz Podgore se je dan zaključil pri prijazni družini Levpuščikovih v domači vasi, kjer so se vezi med pevci še bolj utrdile ob veselih zvokih in melodijah.

Nekaj novic s Plešivega

Novo šolsko leto je prineslo spremembe tudi za naše otroke, ki hodijo v šolo na Plešivo. Premeščena je bila učiteljica Anka Černič, na katero smo bili zelo navezani. V letih svojega službovanja je med nami opravila izredno požrtvovalnostjo ogromno šolskega in izvenšolskega kulturnega dela. Zelo smo ji za njen trud hvaležni in upamo, da nas ne bo popolnoma zapustila, temveč se še naprej zanimala za naše male, posebno za skupnico tukajšnjih skavtov. Prav tako je bil premeščen vero učitelj Danijel Pintar. Tudi njega so naši šolarji močno vzljubili. Hvala mu za vse dobre nauke in zglede, ki smo jih od nje prejeli.

Kot novi učiteljici sta prišli Loredana Alt iz Standreža in Terezika Srebrnič iz Steverjana kot veroučiteljica. Ostala pa je med nami Lidija Jarc, zelo cenjena kot vzgojiteljica naših otrok. Vsem trem želimo, da bi se dobro počutile med nami in žele veliko uspeha.

Tudi za Plešivo je bilo velikega pomena odprtje slovenskega otroškega vrtca v Krminu z novim šolskim letom. Vrtec je nastal na pobudo krminske sekcije SSK, ki je to zahtevo postavila v svoj politični program, ko je prišlo ob zadnjih upravnih volitvah do sporazuma med DC in SSK. Kot slovenski oddelek je priključen vrtcu, ki ga vodijo redovnice pri šoli »Rosa Mystica«. Trenutno je vpisanih 11 otrok. Kot prva vrtnarica je bila imenovana Adrijana Malič s Peči. Zelimo ji veliko zadoščenja v sicer ne lahkem, a gotovo lepem poslanstvu.

Zahvalno nedeljo smo praznovali v cerkvi na Subidi 22. novembra skupno s praznikom Kristusa Kralja. Ponovno se je izkazal naš cerkveni zbor, ki ga še vedno vodi kljub 83 letom neutrudni Nando Sim-

čič. Naši mladinci so za to priložnost organizirali prijetno srečanje. Pred cerkvi so postavili veliko mizo, katero so napolnili z različnimi pridelki. Gospodinje so prispevale pecivo in slaščice, naši kletarji pa steklenice žlahtnega briškega vina. Vsi navzoči so bili polni veselega razpoloženja.

Dobro se je izkazal tudi sv. Miklavž. Otroci so ga dočakali v šoli v petek 4. decembra. Prišel je s Steverjanske strani. Bil je izredno dovtipen in dobre volje. Obdaril je vse otroke, pa tudi nekatere odrasle.

Tudi letos sta se naša zborna s Plešivega, eden pod vodstvom Zdravka Klanjščka, drugi pod vodstvom Anke Černič udeležila obeh Cecilijank, velike in male v Katoliškem domu v Gorici. Dokazala sta, da se dá kljub majhnemu številu doseči ob vloženem trudu zadovoljive uspehe. Veliko zadoščenje za zbor naših malih je bilo, da je koprška Tv pri poročanju o Mali Cecilijanki predstavila prav otroški zbor s Plešivega.

Naj tudi povemo, da smo imeli dve uspeli božičnici, eno na osnovni šoli na Plešivem, drugo pa v otroškem vrtcu v Krminu. Slednja je bila skupno z italijanskim vrtcem. Ker je naših otrok v primeri z italijanskimi bolj malo, zraven pa so bili nekateri še bolni, so bili naši starši precej v skrbeh. A nastop naših malčkov je bil tako gotov in prepričljiv, da jih je občinstvo nagradilo z burnim aplavzom.

Za božič nismo imeli polnočnice, pač pa na dan praznika popoldansko mašo. V goste je prišel mladinski zbor iz Steverjana, ki ga vodi Alenka Černič. Pevci so znali s svojim doživetim izvajanjem božičnih pesmi v prisotnih ustvariti res praznično razpoloženje, ki je na dan Gospodovega rojstva pač edinstveno. - m-i

Mladi pevci otroškega zbora s Plešivega (foto S. Bratina)

Skavti: 30 let dela za mladino

V Katoliškem glasu so bila v preteklih tednih že objavljena poročila o šestih polletnih taborih tržaških skavtov in skavtinj, o množični prisotnosti skavtov in skavtinj na openski procesiji in pri zahvalni maši 8. novembra v stolnici sv. Justa, o srečanjih za voditelje in o drugih pobudah tržaškega dela Slovenske zamejske skavske organizacije.

Ob vsem tem pa je treba poudariti, da ostaja večji del skavtskega dela neopažen širši javnosti, saj ni namen te vzgojne organizacije, da bi prvenstveno delala navzven. Skavtizem je vzgojna metoda, ki hoče mlademu človeku pomagati pri samovzgoji ob vrednotah vere, narodne zavesti, vzajemnosti z bližnjim, klesanju značaja. Takemu delu ni potreben trušč in tudi ne velika propaganda. Vseeno pa je treba od časa nanj opozarjati, ker opravlja skavtizem med našo mladino izredno pomembno delo, ki bi ga morala javnost podpirati. Prostovoljnemu delu voditeljev bi morala iti hvaležnost, saj v nelahkih okoliščinah ob najboljši volji, kljub pomanjkljivostim in neuspehom, nudijo mladim to, česar drugje ne morejo najti.

Okoli 400 deklic in dečkov, fantov in deklet se na Tržaškem zbira na tedenske sestanke v Devinu, Nabrežini, Sv. Križu, Mavhinhah, na Opčinah, Proseku-Kontovele, Repentabru, Mačkolkah, Boljuncu, pri Sv. Ivanu, v Rojanu, pri Sv. Jakobu in v Skednju. V številnih omenjenih krajih je po več skupin, ločenih po starostnih vejah. Starejši, iz katerih bodo izšli voditelji in voditeljice, se posebej zbirajo v šestih »noviciatih« roverjev in popotnic.

Delovno leto 1981-82 je leto 30-letnice skavtizma v našem zamejstvu. Oktobra 1951 je namreč nastala v Skednju prva skupina skavtov, ki jo je vodil takratni novomašnik Lojze Zupančič. Iz te skupine se je z leti razvila organizacija, ki jo

danes poznamo. Pozneje so nastale skavtinje, goriški skavti in goriške skavtinje. Pet let so te organizacije združene v Slovensko zamejsko skavtsko organizacijo.

Tržaško skavtsko vodstvo že razmišlja o najprimernejšem načinu, kako tudi v javnosti proslaviti ta jubilej. Pripravlja se prireditve, brošura o skavtski zgodovini, razstava in morda še kaj.

Proslavljanje pa ostaja precej obrobna dejavnost, saj redno teče običajno delo po skupinah. Voditelji in voditeljice se zavedajo, da tako velika organizacija mladih zahteva vedno večjo sposobnost voditeljev in osebno poglobitev. 16. in 17. oktobra je bilo srečanje vseh voditeljev na seminarju na Opčinah. Pozneje so imeli voditelji mlajše veje (volčiče in veverice) lastni »mini-tabor«, na katerem so spet razpravljali o tem, kako najbolje opravljati svojo službo, obnem pa tudi sami rasti v vedno bolj odgovorne in sposobne osebnosti. Na sestanku starejših je bilo pred dnevi sklenjeno, da se poleg ostalega sestajanja za praktične probleme začnejo mesečni sestanki za razgovore o idejnih vprašanjih.

Za konec naj omenimo duhovno poglobitev v božičnem času. V soboto 12. decembra so imeli duhovno srečanje v Marjanišču na Opčinah izvidniki in vodnice.

Starejši so imeli celodnevno duhovno srečanje v domu šolskih sester pri Sv. Ivanu. Vodil ga je g. Milan Nemač. Najprej so udeleženci sodelovali pri župnijski maši, nato so poslušali misel in se razgovarjali po manjših skupinah o lastnem poglobljanju, o pozornosti do drugih in o odnosu do Boga.

Začetek leta je primeren čas, da se tržaški skavti in skavtinje zahvalijo vsem, ki jih podpirajo in spremljajo s simpatijo: staršem svojih članov, ustanoviteljem in nekdanjim voditeljicam in voditeljem organizacije, ki živi že trideset let. U

tržaške novice

Študijski dan za župnijske pastoralne svete v Trstu

Prvi korak v tem smislu je bila ustanovitev pastoralnih svetov, posebno na župnijski ravni. Ti sveti imajo, med drugim, nalogo, da oznanjajo smisel občestva in službe v Cerkvi.

Ker je potrebna nova poglobitev seznanjanja pomena in namena pastoralnega sveta, zato obveščamo vso versko javnost, da bo v nedeljo 17. januarja od 15.30 do 19.30 v dvorani Sv. Marije Velike (Santa Maria Maggiore) v Trstu poseben študijski dan z naslovom: »Župnija - skupnost in občestvo - trenutke razmišljanja o pastoralnih svetih«.

Tega srečanja naj se udeležijo predvsem župniki in mestni duhovniki, redovniki in redovnice, štirje zastopniki posameznih župnij ter člani škofijskega pastoralnega sveta.

Dnevni red: uvodna beseda g. škofa; pregled prisotnosti posameznih župnij; dogmatično-pastoralno razmišljanje o župnijskih pastoralnih svetih (g. Mario Cividin); sedanje stanje v naši škofiji: a) v mestu (Roberto Fabbro in Boris Slama), b) v openskem dekanatu (Franc Vončina); debata in predlogi; škofova zaključna beseda. Pastoralni urad

Pred božičnim koncertom v Trstu in na Mirenskem Gradu

Zveza cerkvenih pevskih zborov je za letošnji božični koncert, ki bo 10. januarja ob 16. uri v stolnici sv. Justa v Trstu pripravila svojevrsten spored božičnih skladb pretežno primorskih skladateljev, ki so se gl po besedilih zamejskih pesnikov. Spored se smiselno nadaljuje z avtorji, ki so prispevali v zborovsko zakladnico slovenske božične pesmi ob natečaju za izvorno besedilo in glasbo na božično tematiko, ki ga je leta 1967 razpisala ZCPZ.

Osrednja točka letošnjega koncerta je kantata »Božični sijaj« za mešani in otroški zbor ob spremljavi instrumentalnega kvarteta (flavta, klarinet, rog in fagot) tržaškega skladatelja U. Vrabca na besedilo Vinka Beličiča.

Pomembnost tega dela je predvsem v lepoti melodij, ki so živo občutene, toplo oblikovane in domače krojene. Če pomislimo, da je vrednost vsake umetnine tem pomembnejša, čim večji je njen odraz duha in značaja časa, človeka, da je vrednost umetnine odvisna od intenzitete dojemanja in razumljivosti mnogim, potem lahko trdimo, da je »Božični sijaj« tako po besedilu kot po glasbi resnična umetnina. Odlikuje jo preprostost, iskrenost, osnovanost na človeških čustvih, na vsem tistem, kar je v človeku dobrega in lepega; prepojena je z upanjem in s hrepenenjem po popolnejšem življenju in po absolutnih vrednotah.

Pri »Božičnem sijaju« je skladatelj upošteval zmogljivost naših zborov in prav ta glasba, ki bo našla izvajalca in poslušalca, bo še naprej delala čast njegovemu imenu. Res, da je bila pretežna večina Vrabčevega skladateljskega opusa posvečena posvetnemu ustvarjanju, a kolikor se je lotil cerkvene glasbe je tudi to izdelal z izrednim estetskim okusom.

Poleg omenjene skladbe bosta na letošnjem koncertu še dve pesmi za otroški zbor doživeli prvo izvedbo. Obe sta bili uglasbeni na besedilo goriške rojakinje Ljubke Šorli.

Opozorimo naj, da je celotni koncertni spored ob spremljavi instrumentalnega kvarteta. Spremljavo je napisal ali priredil Ubald Vrabec.

Po nastopu v tržaški stolnici bo ponovitev koncerta v nedeljo 17. januarja ob 16. uri na Mirenskem Gradu. - H. Mamolo

Opčine

Dan skavske zbranosti. V soboto 12. decembra je prišlo ob dnevu zbranosti v Marjanišču na Opčinah okrog 80 izvidnikov in vodnic. Srečanje je vodil g. Franc Pohajč. Poglobil je pomen četrtega skavtskega zakona: skavti prijatelj vsakomur in vsakemu drugemu skavtu brat oz. skavtinja je prijateljica vseh in sestra vsaki drugi skavtinji.

Omenil je Jezusovo življenje ter nam prebral iz »Mavrice« Dvanajstletni Jezus v Jeruzalemu in Nepozabno srečanje. Jezusovo in naše otroštvo je zelo povezano. Z našim otroštvom je povezan On, ker želi

biti z nami združen. Jezusova mati Marija pa spremlja vse naše starše.

Na koncu nam je g. Pohajč predvajal kratek film o patru M. Kolbeju.

Dolinski občinska uprava in kraški rezervati

Dolinski občinski svet je na svoji seji 18. decembra z glasovi svetovalcev KPI in PSI na vrat na nos sprejel varianto k obstoječemu splošnemu občinskemu regulacijskemu načrtu, s katerim se kratkoročno prilagodi spornemu deželnemu regulacijskemu načrtu (PUR) glede tako imenovanih zaščitnih področij, ki jih boljše poznamo pod imenom kraški rezervati.

Svetovalska skupina Slovenske skupnosti (Sergij Mahnič, Alojz Tul, Branko Slavec) so odločno glasovali proti tej varianti, o kateri niso imeli niti materialnega časa, da bi jo temeljito preučili. Na vpogled so jo namreč dobili dva dni prej, kar dokazuje, da občinski upravi ni šlo za to, da bi se tako važni akti kot so variante regulacijskega načrta, sprejemali v demokratskem dialogu z opozicijo.

Utemeljitev razlogov za odklonilno stališče svetovalske skupine SSK je v daljši izjavi podal načelnik Mahnič:

1. Nerazumljivo je dejstvo, da je občinska uprava nepričakovano ustavila postopek za izdelavo splošne variante regulacijskega načrta in v največji naglici brez širokega posvetovanja s prizadetimi dala na dnevi red zgolj delno varianto glede prilagoditve kraških rezervatom po PUR-u, dokazuje neodločnost in nejasnost postopanja uprave na tem področju.

2. Deželni urbanistični načrt je stopil v veljavo že leta 1978. Prvi rok za prilagoditev je potekel že leta 1979, nov rok pa ni bil določen. Zato takšna vratolomna naglica občinske uprave ni upravičena.

3. Predvideni kraški rezervati predstavljajo veliko breme za lastnike prizadetih zemljišč, na katerih so predvidene najrazličnejše omejitve uživanja in razpolaganja.

4. Prizadeto prebivalstvo po kraških rezervatih (borštanska, dolinska in bolj-

ška srenja, prebivalci Jezera, Drage, Peska in Gročane) sploh ni bilo predhodno seznanjeno z varianto regulacijskega načrta, ki ureja omenjene rezervate.

Nabrežina

Božičnica. Bila je v nedeljo 3. januarja na praznik sv. Treh kraljev v domači farni cerkvi. Božično misel je podal komenski dekan msgr. Krapež, ki je poudaril pomen in važnost cerkvenih pesni za vero in kulturo. Za njim je nastopil mešani zbor iz Sv. Križa in pod vodstvom Albina Verginella zapel osem pesmi. Na elektronskem harmoniju je pesmi spremljal Tone Kostnapfel, napovedoval jih je pa Bogdan Kralj. Vmes je nekaj božičnih pesmi recital Gregor Pertot. Sledila je razglasitev ocene 17 pregledanih jaslav v župniji. Pete litanije Matere božje z božičnimi odpevi in ljudska »Sveta noč« so božičnico zaključili. Ko čestitamo nastopajočim, se vsem toplo zahvalujemo, zlasti še svetokriškemu zboru.

Priznanja za najboljše jaslice so prejeli Matej Gruden, Erik Bandelj, Igor Jazbec, Aleksander Jazbec, Damjan Gerli. Priznanjem so bile pridružene nagrade.

Se druge božične prireditve. V vrtcu, osnovni in srednji šoli so bile prireditve z božično tematiko, kar bi bilo vredno ponoviti v cerkvi v korist vsem. Sorazmerno zelo malo mladine pa se je letos udeležilo božičnih slovesnosti v cerkvi. Sneg? Izlet? Obiski? Malomarnost staršev? Splošna verska brezživnost?

»Srečanje«. To je župnijski list. Za praznike je izšla 26. številka, ki prinaša obilo poročil, navodil pa tudi primernih slik. Zaželeno bi bilo več sodelovanja. Tudi srednješolsko glasilo »Jadro« ima pestro vsebino ter je v njem poročilo o uspeli denarni nabirki v korist revne družine, ki si je tako mogla nabaviti drva.

Govorica števil. V letu 1981 je bilo krščenih 6 otrok, poročila sta se le dva para, pokopali pa smo kar 21 oseb. Te številke nas morajo prestreči.

Dva pogreba. 19. decembra je postal žrtev prometne nesreče 43-letni Edvard (Klaudio) Čok, ki zapušča mlado ženo in osemletno hčerko. Kljub dežju se je pogreba udeležilo izredno veliko ljudi. Na božično vigilijo pa je v bolnišnici umrla po dolgi bolezni 74-letna Maria Doria vd. Zaccaria. Skrbna postrežba domačih ji je lajšala tegobe, verna molitev pa naj njej in Klaudiju dá večni mir. Sorodnikom naše sožalje.

ZVEZA CERKVENIH ZBOROV - TRST

vabi na

Božični koncert

ki bo v nedeljo 10. januarja ob 16. uri v stolnici sv. Justa v Trstu. Nastopajo mešani, ženski in otroški zbor ob spremljavi instrumentalnega kvarteta.

V Sv. Križu je donela božična pesem

»Naznanjam vam veliko veselje: rodil se vam je Zveličar«, tako je odmevalo na Stefanovo v svetokriški župnijski cerkvi.

Božični koncert, ki ga že več let zaporjstvom pripravljajo župnijska skupnost pod vodstvom g. župnika J. Kunčiča, je res pravo duhovno, božično veselje.

Cerkev, vsa razsvetljena z blestečimi lestenci, okrašena z dišečimi smrekovimi vejicami in belimi nagečmi v srebrnem blišču je že s svojim nastopom pripravila v nas, ki smo vanjo prihitali, svetonočno radost in razmišljanje.

Pred glavnim oltarjem so kot prvi nastopili svetoivanski cerkveni pevci, ki jih je vodila priznana dirigentka ga. Nada Žerjal-Zaghet. Pesem je donela ubrano, zdaj mogočno, nato skrivnostno, in nam vsem dala čutiti, kako bogati smo Slovenci, saj nam je Bog dal grla kot slavčkom. Dala nam je tudi toliko izvornih skladateljev, ki nam podarjajo že stoletje božične pesmi kot vezila.

Ponosni smo na dirigentko Žerjalovo in se ji zahvalujemo za vse bogate trenutke, ki jih doživimo ob prijetnih in pogostih nastopih njenega tako kvalitetnega zbora.

Malce razočarani smo zrlji v štovično slabo zastopana otroški in mladinski zbor. Pogrešali smo vso mladino, ki je bila več let deležna glasbene vzgoje požrtvovalne redovnice in glasbenice s. Celine Kontelj, ki je do sedaj posnela s svetokriško mladino že dve lepi plošči. Na koncertu je iz mladih grl s. Celina izvalila sveže petje, ki se je zlivalo v prošnjo in zahvalo. Zato se nam zdi znamenje nehvaležnosti nestanovitnost mladine, ki zapušča zbor, ki se je glasbeno izsolal in v katerem je zorel v mlado, obetajoče pevsko telo.

Domači cerkveni zbor nas je letos prijetno presenetil s svojo zlitostjo in dovršeno pevnostjo že na zadnjem koncertu v Kulturnem domu. Dirigent, g. Albin Vergi-

nella, že vrsto let živi za svoj zbor, tako da ga je dvignil na kvalitetno in prijetno raven. Številnim pevcem gre pohvala in priznanje za užitek, ki so nam ga nudili.

Slišali smo tudi vezano besedo iz toplih otroških srčec, ki so se pogovarjala z novorojenim Detetom in mu izpričala ljubezen nas vseh ob njegovem prihodu.

Nastopila sta nato še dva zborov skupno z bolj znanimi in zato bolj priljubljenimi pesmimi, ki jih vsako leto ponovno doživljamo in smo ob njih petju srečni.

Iz ljubljane je prišel kanonik msgr. Golob, ki nam je podal božično vodilno misel: »Ne bojte se, ne bojte se, rojen vam Zveličar je! Zveličar, ki naj nam bo vsak dan življenjska radost.«

Božični koncert se je zaključil s petimi litanijami in blagoslovom, ki nam ga je podelil škofov vikar dr. L. Škerl.

Pred bogatimi in umetniško izdelanimi jaslicami, ki jih že vsa leta pripravljajo in dopolnjuje g. Tence je nazadnje zadonela še lepa »Sveta noč«.

Ta koncert v Sv. Križu je izzvenel v pričevanje, da je Bog res prišel v vse naše Betleheme in bo ostal z nami. Saj nam sv. Pavel priporoča: »Naj Beseda Kristusova v obilju prebiva med nami. S psalmi, hvalnicami prepevajta Bogu v svojih srcih!«

In ker nismo samo duh, nam je bilo dvakrat toplo pri srcu, ko smo Tržačani in Kraševci skupno zapeli ob pogostitvi, ki nam jo je pripravila domača svetokriška župnijska družina.

Evelina Pahor

Zahvala

Svetokriška župnija se zahvaljuje svetoivanskemu cerkvenemu zboru za sodelovanje na božičnem koncertu na Stefanovo. Se posebej izreka zahvalo pevovodkinji g. Nadi Žerjal-Zaghet in organistu g. Tulliu Zaghet.

Seja ZSKP - Obračuni in načrti

Na seji Zveze slovenske katoliške prosvete v ponedeljek 4. januarja so navzoči odborniki najprej pregledali opravljeno delo v prvi polovici letošnje sezone. Obračun je bil pozitiven, saj so lahko beležili nekatere zelo uspele pobude. Predvsem gre za Cecilijanko 1981, ki je priklicala 21 zborov iz naše dežele in iz Slovenije ter Koroske. Tudi Gorsetova razstava v Goriškem Avditoriju in pozneje v Peterlinovem domu v Trstu je pomenila lep uspeh in uveljavitev tako slovenskega umetnika kot obeh prosvetnih Zvez, ki sta razstavo pripravili.

Poleg tega je bilo še lepo število manj važnih pobud tako v Gorici kot na vaseh (Sedejeva proslava v Števerjanu, razna mlakljevavanja, božičnice, nastopi pevskih zborov, kulturni večeri idr.).

Prihodnje zimske mesece so predvidene še naslednje kulturne pobude: v nedeljo 10. januarja premiera Goldonijeve komedije »Krcmarica«, ki jo pripravi štandreška dramska skupina. S to komedijo bodo štandrežci gostovali po raznih krajih. Tako bodo v soboto 30. januarja nastopili v občinski dvorani v Krminu, v nedeljo 31. januarja v Katoliškem domu v Gorici ob Nedelji za katoliški tisk. V nedeljo 21. februarja je predvidena pustna prireditev v Katoliškem domu, na kateri bodo nastopile razne skupine, ki so se že prijavile. V nedeljo 14. marca pa bo proslava 20-letnice Katoliškega doma v Gorici.

Na seji so sklenili tudi, da bo ZSKP razpisala natečaj za zborovske skladbe; natečaja se bodo lahko udeležili zamejski skladatelji.

Z obžalovanjem pa so na seji vzeli na znanje, da je deželni odbor pri razdeljevanju podpor za kulturno dejavnost v letu 1981 premalo upošteval slovenske kulturne organizacije, ki vendar izkazujejo veliko dejavnost posebno v prid mladine in delovnih ljudi. Deželni odbor in tudi pokrajinski odbor v Gorici sta pa na žalost izpričala, da sta precej gluha za tako dejavnost amaterskih prosvetnih skupin, ki končno še največ stori za kulturno vzgojo med ljudstvom.

Božič v življenju Slovenskih goriških skavtov

Primerno se nam je zdelo, da se na doštosten način duhovno pripravimo na Kristusovo rojstvo. V Zavodu sv. Družine smo tako imeli dve božični srečanja za srednje- in višješolce, kjer sta nam govorila gg. Gabrijel Vidrih in Vinko Kobal. Imeli smo priložnost za spoved, ki jo je večina tudi opravila.

Na zadnji dan pouka smo zvečer v Katoliškem domu pripravili božičnico. Ob originalno pripravljenih jasiščah smo si z recitacijami in petjem skušali ustvariti tisto razpoloženje in vzdušje, ki ju lahko pričara samo božični čas.

Pri tem moramo pohvaliti predvsem sodovnjaško skupino, ki se je letos izkazala za zelo aktivno. Mladi Sovodenjci so ob pomoči Marka Černiča sestavili glasbeno skupino, ki masovno vključuje tamkajšnje skavte in skavtinja. Njihov prvi nastop je doživel lep uspeh, kar naj jim bo tudi vzpodbuda za nadaljnje delovanje.

Dr. Humar nas je ob koncu spomnil na Poljsko, kjer so ljudje v žalosti in strahu preživeli božično noč. Priporočil nam jih je v molitev in vsem voščil miru in sreče. Mislim, da mora biti vsaka božičnica, pa čeprav ni na visoki kvalitetni ravni, predvsem priložnost, da si ob prazniku, ko se spominjamo Kristusovega prihoda, simboliziramo miru toplo voščimo in se med seboj spravimo.

Dijaki smo imeli v tem času nekaj dni počitka. Tega je skupina dvajsetih rangerjev izkoristila za tridnevno bivanje v koči sv. Jožefa v Zabnicah. Večkrat smo skavti zanjo nabirali prispevke in papir, zato je prav, da jo včasih izkoristimo tudi v razvedrilne namene.

Letos smo se znova spomnili starejših ljudi, ki so primorani svoja zadnja leta

preživeti v raznih zavodih. Najprej smo obiskali Slovence, ki živijo v Domu onemoglih v Ločniku. Tam smo skupno z njimi prisostvovali sv. maši, poleg tega pa smo jih razveselili z nekaj božičnimi in skavtskimi pesmimi.

Zadnji dan leta pa je manjša skupina obiskala Dom onemoglih v ul. Diaz v Gorici. Tudi njim smo zapeli nekaj pesmi in jim voščili srečno novo leto. Na lastne oči smo se lahko prepričali, kako malo dobre volje je treba, da razveselimo starega človeka, ki žal nima možnosti videti mladega, veselega in nasmejanega obraza in kako zelo ga to razveseljuje in navdaja z upanjem. Zato smo sklenili, da bomo skušali podobne obiske večkrat ponoviti.

Veseli Gams

Novi predpisi o nabiranju gob

Svet Kraške gorske skupnosti je 11. decembra med drugimi točkami odobril osnutek pravilnika o nabiranju gob na njenem področju ter se pri tem naslanja na deželni zakon 34/1981 čl. 9.

Zadevna dovoljenja bodo izdajale občinske uprave. Bivajočim v občini bo dovoljenje veljalo eno leto, nebivajočim največ dva meseca. V prvem primeru bo moral prosilec nasloviti prošnjo na občino od 1. januarja do 15. marca, v drugem primeru bo dobil prosilec dovoljenje v 10 dneh. V prošnji na kolkovanem papirju mora prosilec najaviti kraj bivanja in svoje osebne podatke ter dati izjavo, da pozna deželni zakon o nabiranju gob kakor tudi da se na gobe spozna. S tem prevzame vso odgovornost nase, če bi prišlo do morebitne zastrupitve.

Občina sme izdati dovoljenja v razmerju 70 % bivajočim na njenem področju, 30 % pa nebivajočim. Pravilnik pove, koliko dovoljenj lahko posamezne občine izdajo: Trst 500, Dolina 150, Repentabor 170, Zgonik 210, Devin-Nabrežina 540, Tržič 80, Ronke 50, Foljan-Redipuglia 50, Doberdob 90, Sovodnje 150, Zagraj 100. Dovoljenja se bodo izdajala po vrstnem redu prosilcev, ki bo vsak prejel svojo številko in bodo stala vsako 5.000 lir. Dovoljenje je strogo osebno, vendar njegov imetnik lahko nabira gobe z drugimi člani družine, le količina mora ostati tista, ki jo predvideva pravilnik. Ta znaša 2 kg gob dnevno, v primeru, da naleti na veliko količino gob ene vrste, ki so skupaj, tudi več. Bo pa moral količino, kraj in vrsto gob sproti zapisati v ustrezno rubriko na dovoljenju. Če je v kakšni občini gob na pretek, so predvidena izredna dovoljenja do 10 kg dnevno, ki jih izda župan.

Lastniki zemljišč, ki ne dovolijo nabirati gob drugim osebam oz. jih želijo nabirati sami ali prepustiti nabiranje od njih izbranim osebam, morajo o tem dati pismeno izjavo, da se odgovorni čuvaji lahko z njo seznanijo. Okoli svojega zemljišča morajo postaviti napise, ki opozarjajo na to prepoved. Obenem morajo o tem obvestiti sedež Kraške gorske skupnosti in občinsko upravo, v kateri bivajo ter priložiti dokumentacijo o katastrskih zemljiščih, ki jih nameravajo zaščititi pred izkoriščanjem drugih oseb.

V primeru, da se rast gob občutno zmanjša, lahko občinska uprava za določen čas nabiranje ustavi, enako tudi lastnik zemljišča, ki pa mora o tem obvestiti občinsko upravo.

Remo Devetak

Je nedeljskih maš preveč?

Nadškof v Gaeti je v škofijskem listu opozoril, naj se ne množijo nedeljske maše. Po njegovem mnenju je nedeljskih maš preveč. Zmanjšati je treba njih število in poskrbeti, da bodo nedeljske maše bolj obiskane in da bo pri mašah lepše sodelovanje. Maša naj bo središče občestvenega oblikovanja.

Za kapelico v Cerovljah: Marica Sirca v spomin na pok. mamo 10.000 lir.

Šport

Dečki Olympie Košič pokrajinski prvaki

Olympia Košič bo letos zastopala Goriško na deželnem prvenstvu dečkov. Po odličnem prvenstvu mladincev, saj so naši fantje zasedli prvo mesto skupno s Scarpoteko — razlika v setih je bila boljša za ekipo iz Gradišča, ki je tako osvojila pokrajinski naslov — so dečki Olympie Košič premagali še zadnjega nasprotnika, ekipo Pieris s čistim 3:0.

Zasluga za uspeh gre vsem dečkom, saj so vseskozi zvesto trenirali. Veliko priznanje pa je to tudi za društvo, saj so uspehi v mladinskih ekipah sad in plačilo dolgotrajnih težav, ki jih je moralo društvo prekoračiti in tako ustvarilo obetajoči naraščaj, ki bo postal kaj kmalu pravi steber združenja.

V župnijski cerkvi v Štivanu bo v soboto 9. januarja ob 20.30

BOŽIČNI KONCERT

Nastopijo Fantje izpod Grmade, deklški zbor Devin ter otroški zbor. — Vabljeni!

DAROVI

Za Katoliški glas: Mariza Perat 11.000; Marjan Hrovat 6.000; Ludvik Ceglar, Brazilija 3.500; Franc Sivec 8.000; Val. Z. Jelinčič 3.500; Elza Schart namesto cvetja na grob Viktorije Žerjal 10.000; Sonja Stubelj-Prinčič 6.000; Marta Catalani 6.000; Emilija Briščak 6.000; Valerija Buda 6.000; Luisa Gregorčič 11.000; N. N., Mavhinje 2.000; H. Jazbec 11.000; Emilija Žerjal 8.000; N. N. 30.000; K. A. 20.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: dr. Igor Franko 50.000 lir.

Namesto cvetja na grob Janka Čefarin: Vera in Ivo za Alojzijevišče in za Zavod sv. Družine po 15.000 lir.

Za cerkev v Doberdobu: D. Podveršič namesto cvetja na grob Marije Dacove in Ivana Favanežvega 25.000 lir.

Virgil Bratina, Tržič: za Katoliški dom, za Katoliški glas, za Zavod sv. Družine in za lačne po svetu po 50.000 lir.

Ob prvi obletnici smrti nepozabne mame Ivanke se je z ljubeznijo spominjajo Marija, Janez in Saša ter darujejo za skavte in za Našo pot po 10.000 lir.

Za cerkev na Ferlugih: družina Ferluga 5.000; družina Čok v spomin na Ivana Čok 5.000 lir.

Za cerkev v Nabrežini: Zandomeni namesto cvetja na grob Gizele Doria 20.000; Pertot 4.000; Ušaj-Doria 20.000; Gruđen 5.000; Petelin 6.000; Klanjšček 2.000; Petelin 10.000; P. J. 5.000; Grgetovi 10.000; N. N. 10.000; T. 3.000; N. N. 10.000; P. I. 10.000 lir.

Za cerkev na Opčelah: Meri Hrovatin 10.000; Lucijan Macini-Močnik 20.000; družina Levstik 13.000; družina Kerševan namesto cvetja na grob Berte Sosič 11.000; Luciano Bartoli 10.000; N. N. 1.000; Mila Hrovatin 10.000; Marija Mahnič Coccoli 13.000; Karlo Podobnik 3.000; N. N. 50.000; Marija Milič namesto cvetja na grob Mariota Rebec 13.000; družina Lenassi 20.000; družina Franciške Malalan 20.000; Dragica Malalan 2.000; oseba italijanskega jezika 20.000; Netka Škerlavaj 2.000; Stefanija Čebren-Rebec v spomin na moža Mariota in sestro Santino 20.000; Mila Kalin-Kuret v spomin na Berto Sosič 10.000; Erminija Danau-Kalc v spomin iste 10.000; Marija Švab namesto cvetja na grob Mariota Rebec 10.000; Fani Škerlavaj 5.000; razni 12.500; Marija Sosič za ogrevanje cerkve 10.000 lir.

Za cerkveni zbor na Opčelah: Zora Brundula, Opčine 21.000 lir.

Za ogrevanje cerkve na Padričah: 23 družin je darovalo skupno 665.000 lir.

Za orgle v Bazovici: Dragica Brce 100.000; Antonija Križmančič 20.000; Rezi Kralj 50.000; Milka Križmančič 10.000; Nada Marc ob obletnici smrti mame Pine 10.000; družina Kalc iz Gropade v spomin Milene in Avguština 10.000; Marija Glažar 10.000; Pierina Zagar v spomin rajnih iz Peska 5.000; v spomin Siljota Grgič: Danica in Polde Tomažin 10.000, Marija Brce 10.000, Zeljka Grgič v spomin pok. moža Siljota 20.000; v spomin Siljota Grgič in Antona Kalc: Marija Zagar 15.000, Ana Komar 7.000, Marija Marc 21.900; družina Požar, Trst 7.000; Jože Marc 10.000; Marija Marc 10.000; nečakinje Marija in Danica v spomin pok. Grgič 10.000; ob krstu Katje Grgič iz Gropade njena botra 40.000; Marija Stefanova 5.000; Ivan Brce namesto cvetja na grob Benedikta Križmančiča 6.000; Edi Zupančič 10.000; Marija Tinetova ob pogrebu mame Marije 100.000; Marija Kralj, Padriče namesto cvetja na grob Marije Pelan 7.000; Zorka Lukova 15.000; Ema Lukotova 40.000; Marija Petračeva v spomin moža Benedikta 50.000; Pepka Križmančič 10.000; Marija Grgič 10.000 lir.

Za Slomškov dom v Bazovici: verska skupina iz Trsta (Pij X.) 15.000; Frida Valetič 20.000; verska skupina iz ul. Rossetti 50.000; Silvestra Kaptanova, Padriče 10.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Marija Zagar 20.000; družina Vatta 20.000; N. N. 50.000 lir.

Za ACM - Trst: N. N., Trst 50.000; A. I., Trst 20.000 lir.

Za kapelo p. Leopolda pri Domju: Vittoria Vascotto, Trst 80.000; družina Pines, Domjo 10.000; N. N., Domjo 10.000; N. N., Trst 20.000; A. P., Gorica 20.000; N. N., Trst 10.000; N. N., Sv. Vincencij 5.000; Tomaž Mejak, Pulje 10.000; Stefi Bratina, Boljunc 10.000; Marija Tomasi, Trst 10.000; N. N., Trst 10.000; Marina P., Trst 5.000; Vera Turk, Trst 50.000; N. N., Domjo 10.000; Terčon Olga, Mavhinje v spomin pok. Antona Morten 10.000; Terčon Olga, Mavhinje, ob obletnici Katarine Albl 10.000; Z. M. 15.000 lir.

Za novo cerkev: N. N., Mavhinje 50.000 lir.

Za pomoč Cerkvi na Poljskem: družina Kerševan, Opčine 50.000; župnija Bazovica za potrebne istotam 130.000 lir.

Za misijon p. Kosa: družina Kerševan 50.000; Marija Dolenc 20.000; Tončka Sosič 25.000 lir.

Za lačne po svetu: N. N., Rupa 5.000; Rudi Pintar 10.000; N. N., Trst 100.000 lir.

Za misljone: Albina v spomin pok. mame Ivane Švigelj 50.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

OBVESTILA

V Kulturnem domu v Trstu uprizori SSG komedijo E. De Filipa »Dolgonoge laži« v soboto 9. januarja ob 20.30, red F.

Združenje »Most« in Društvo slovenskih izobražencev v Trstu vabita na predavanje, ki bo v ponedeljek 11. januarja ob 20.15 v Peterlinovi dvorani, ul. Donizetti 3. Govoril bo Taras Kermavner: Ali je Kosovelova religiozna, etična in socialna drža danes že zavezujoča? - V isti dvorani je razstava akvarelov slikarja Andreja Košiča iz Gorice, ki ostane odprta vse do ponedeljka 18. januarja vsak večer od 18. do 20. ure.

Uprava Mladike sporoča, da je do 20. januarja njen urad odprt vsak dan od 18. do 20. ure.

Dan emigranta in beneške kulture bo v nedeljo 10. januarja ob 15. uri v gledališču Ristori v Čedadu. Na sporedu sta dva pozdravna govora in predstava beneškega gledališča »Same pravce«. Vabijo slovenske kulturne organizacije Beneške Slovenije.

Prodaj avto znamke Fiat našemu človeku po zelo ugodni ceni. Vozilo je v dobrem stanju. Obrniti se na tel. 87998 ali 83177.

ZAHVALA

Zahvaljujeva se toplem vsem, ki so v grenkih dneh ločitve od najine — kot evangelijska Marta skrbne sestre

Viktorije Žerjal-ove

izkazali rajnici in nama pozornost, pomoč, spremstvo, molitev; imenoma č. redovnicam Marijinih in Solskih sester, duhovnikom, prijateljem iz šempoljske in gabsrskovrhovske župnije, iz Nabrežine, Gorice in od drugod, sostanovalcem v vili Böckmann ter ponavljava izraze hvaležnosti tudi vsem znanim in neznanim, ki so njej in nama kakorkoli lajšali sedemnajstletno dramo — v bolnišnicah in na domu, posredno ali neposredno, z dejanji ali z molitvijo. Kdo naj vsem poplača? Prošiva Boga naj On povrača.

Gorica, 31. decembra 1981

Duhovnik Stanko in Zorka

KMEČKA BANKA

Ustanovljena leta 1909

GORICA **Korzo Verdi, 51**

Telefon: 84206 - 84207 - 85383

Telefon menjalnice: 83909

Telex 460412 AGRBAN

VSE BANČNE USLUGE MENJALNICA

RAZPOLAGAMO Z VARNOSTNIMI SKRINJICAMI

PROSVETNO DRUŠTVO »ŠTANDREŽ« - DRAMSKI ODSEK

uprizori komedijo Carla Goldonija v treh delih

Krmarica

Režija Emil Aberšek

Premiera v nedeljo 10. januarja ob 17. uri
v prosvetnem domu »A. Gregorčič« v Štandrežu